EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.12.2017
COM(2017) 788 final

VARUPAKETET

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

OM TILLÄMPNINGEN AV DIREKTIV (EU) 2015/1535 UNDER PERIODEN 2014-2015

{SWD(2017) 465 final}

Innehållsförteckning

INLEDNING 3

1. Utvecklingen 2014–2015 5

1.1. Användning av anmälningsförfarandet i samband med ”bättre lagstiftning” och för att förbättra konkurrenskraften 5

1.2. Användning av anmälningsförfarandet för att främja ömsesidigt erkännande 5

1.3. Förbättringar i anmälningsförfarandet 5

1.4. Rättspraxis för direktivet om insyn på den inre marknaden 6

2. Tillämpningen av anmälningsförfarandet 7

2.1. Ändamålsenlighet: allmän översikt 7

2.2. Tillämpning av det brådskande förfarandet 18

2.3. Anmälan av skattemässiga eller finansiella stimulansåtgärder 18

2.4. Uppföljning av kommissionens reaktioner 18

2.5. Uppföljning av anmälningsförfarandet 19

2.6. Strukturerat informationsutbyte med medlemsstaterna 19

2.7. Ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats enligt direktivet om insyn på den inre marknaden 20

2.8. Öppenhet 20

3. Slutsats 21

SAMMANFATTNING

I denna rapport analyseras tillämpningen under perioden 2014–2015 av en av hörnstenarna för den inre marknaden: det anmälningsförfarande som föreskrivs i direktiv (EU) 2015/1535[1] (nedan kallat *direktivet om insyn på den inre marknaden*). Rapporten fokuserar på hur anmälningsförfarandet har bidragit till en bättre fungerande inre marknad och till genomförandet av strategin för bättre lagstiftning[2].

Direktiv (EU) 2015/1535 antogs den 9 september 2015 och upphävde och ersatte direktiv 98/34/EG. Eftersom direktiv 98/34/EG hade undergått flera omfattande ändringar (bland annat för att omfatta informationssamhällets tjänster och för att avlägsna tekniska standarder från dess tillämpningsområde) fattades av tydlighetsskäl ett beslut om att kodifiera dem.

Systemet med förhandsanmälan till kommissionen av nationella tekniska föreskrifter har fortsatt att visa sig vara ett effektivt verktyg för att förebygga handelshinder och få till stånd ett samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, liksom ett samarbete mellan medlemsstaterna. Anmälningsförfarandet har varit ett viktigt verktyg för att styra de nationella regleringsåtgärderna inom bland annat vissa tillväxtområden och förbättra kvaliteten på de nationella tekniska föreskrifterna – i termer av insyn, läsbarhet och effektivitet – inom områden som inte eller bara delvis har harmoniserats. Den ökade tydligheten i medlemsstaternas rättsliga ram kan hjälpa de ekonomiska aktörerna att anpassa sig till de nya reglerna och därmed minska kostnaderna för att få tillgång till föreskrifterna och tillämpa dem korrekt. Detta är möjligt även tack vare att de tekniska föreskrifter som anmäls till kommissionen översätts till EU:s 23 officiella språk[3].

1 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (kodifiering), EUT L 241, 17.9.2015, s. 1.

2 *Handlingsplan för en bättre och enklare lagstiftning* (KOM(2002) 278 slutlig). Se även *Lagstifta bättre för tillväxt och arbetstillfällen i Europeiska unionen* (KOM(2005) 97 slutlig), *Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: en strategi för förenkling av lagstiftningen* (KOM(2005) 535 slutlig), *En strategisk översyn av programmet ”Bättre lagstiftning” inom Europeiska unionen* (KOM(2006) 689 slutlig), *Den andra strategiska översynen av programmet ”Bättre lagstiftning” i Europeiska unionen* (KOM(2008) 32), *Tredje strategiska översynen av programmet ”Bättre lagstiftning” i Europeiska unionen* (KOM(2009) 15), *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*, (KOM(2010) 543) och COM(2016) 615 final, *Bättre lagstiftning: Bättre resultat för ett starkare EU*.

3 Översättning till iriska är inte tillgänglig.

INLEDNING

Anmälningsförfarandet för nationella tekniska föreskrifter ger kommissionen och EU:s medlemsstater möjlighet att innan de antas granska de tekniska föreskrifter som medlemsstaterna har för avsikt att införa för produkter (inom industri, jordbruk och fiske) samt för informationssamhällets tjänster (se bilaga 1 till det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport). I förenklad form är förfarandet tillämpligt för de Eftaländer som har undertecknat avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt för Schweiz och Turkiet (se bilaga 3).

Det huvudsakliga syftet med anmälningsförfarandet är att förhindra uppkomsten av nya hinder för den inre marknaden innan de har genomförts och har fått några negativa effekter.

Den inre marknaden är en av kommissionens tio prioriteringar, och kommissionen betraktar en bättre fungerande inre marknad som en motor för att skapa en starkare ekonomi i EU och som ”EU:s största tillgång i dessa tider av ökad globalisering”[4]. Därför strävar kommissionen tillsammans med medlemsstaterna efter att frigöra den inre marknadens fulla potential ”så att privatpersoner, företag och myndigheter kan få tillgång till varor och tjänster av högsta kvalitet till ett bra pris”[5]. Såsom anges i strategin för den inre marknaden kan den inre marknaden anses som en av EU:s största framgångar[6], och för kommissionen är det en prioritet att undanröja återstående lagstiftningshinder och andra hinder för den inre marknaden för varor och tjänster. Europeiska kommissionen har beslutat att ytterligare stärka den inre marknaden med hjälp av ett antal ambitiösa och pragmatiskt åtgärder på viktiga områden för EU:s inre marknad, såsom den cirkulära ekonomin, delningsekonomin, den digitala inre marknaden, kapitalmarknadsunionen och beskattning.

I sitt meddelande *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*[7] har kommissionen framhållit att ”[v]aror står för ungefär 75 % av handeln inom EU [och att] [v]aruhandeln mellan medlemsstaterna värderades 2014 till 2 900 miljarder euro”, vilket belyser den viktiga roll som handeln med varor spelar för handeln i stort på den inre marknaden (handeln med varor inom EU utgjorde 20,6 % av EU:s BNP år 2015). Behovet av att stärka den fria rörligheten för varor och ge företag ett mer förutsägbart regelverk upprepas i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta meddelande. Direktivet om insyn på den inre marknaden bidrar direkt eller indirekt till flera initiativ för uppföljning av strategin för den inre marknaden.

Eftersom direktivet om insyn på den inre marknaden är centralt för en väl fungerande inre marknad för varor och informationssamhällets tjänster antas den här rapporten tillsammans med ”varupaketet”. Syftet med varupaketet är att främja den inre marknaden och utnyttja dess fulla potential genom att stärka förtroendet för att den inre marknaden gagnar alla, både privatpersoner och företag. Mer specifikt kommer initiativ att presenteras för att se till att det ömsesidiga erkännandet fungerar bättre och för att öka efterlevnaden av de gemensamma reglerna för produktsäkerhet i EU.

Direktivet om insyn på den inre marknaden är det mest öppna och transparenta instrumentet på den inre marknaden. Det är ett unikt system som genom inriktning på öppenhet, dialog,

---

4 https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_sv.pdf

5 Se ordförande Junckers politiska riktlinjer *En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring. Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission*, https://ec.europa.eu/commission/priorities/internal-market_sv.

6 *A Single Market Strategy for Europe – Analysis and Evidence Accompanying the document Upgrading the Single Market: more opportunities for people and business*, SWD/2015/202 final.

7 Se meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag* (COM(2015) 550 final).

förebyggande och bättre lagstiftning förhindrar att nya hinder för den inre marknaden uppstår. Direktivet föreskriver inte bara att medlemsstaterna ska delta på samma villkor som kommissionen i detta förfarande, utan det ger även de berörda parterna själva tillgång till alla nationella tekniska föreskrifter som är under utarbetande, översatta till EU:s 23 officiella språk. Ekonomiska aktörer kan därför förutse uppkomsten av handelshinder och kan, genom att ta en aktiv del i anmälningsförfarandet, i praktiken förhindra att onödiga och kostsamma administrativa bördor påverkar deras verksamhet.

Direktivet om insyn på den inre marknaden spelar också en viktig roll i dialogmötena om efterlevnad med medlemsstaterna[8], som ingår i en kultur av efterlevnad och smart genomförande i strategin för den inre marknaden[9]. Kommissionen ser dessa möten som en möjlighet till dialog för att förbättra införlivandet, genomförandet och tillämpningen av unionsrätten. Dialogerna ger också tillfälle att diskutera tillsammans med medlemsstaterna hur man aktivt ska ta itu med utmaningarna inom genomförandet av unionsrätten. I detta sammanhang ger direktivet om insyn på den inre marknaden, tillsammans med andra indikatorer, kommissionen möjlighet att bättre identifiera problematiska branscher och strukturella problem i medlemsstaterna.

Med beaktande av den roll som direktivet om insyn på den inre marknaden spelar för att förebygga uppkomsten av hinder på den inre marknaden för varor, presenterade kommissionen nyligen inom ramen för tjänstepaketet ett lagstiftningsförslag om ett självständigt instrument för anmälan på tjänsteområdet som syftar till att modernisera det befintliga anmälningsförfarandet i tjänstedirektivet[10]. Instrumentet kommer att möjliggöra en tidigare kontroll av om nya nationella föreskrifter som eventuellt skulle kunna begränsa den fria rörligheten för tjänster är berättigade och proportionerliga och kommer genom dialogen med medlemsstaterna att hantera förenligheten innan den föreslagna lagstiftningen har antagits[11].

Genom sitt stora tillämpningsområde, som omfattar alla produkter – såväl industriprodukter som jordbruks- och fiskeriprodukter – och informationssamhällets tjänster, bidrar direktivet om insyn på den inre marknaden också till att främja den fria rörligheten för varor och tjänster inom framväxande sektorer i den digitala ekonomin och till att förhindra uppkomsten av handelshinder inom EU:s digitala inre marknad. Anmälningsförfarandet i direktivet om insyn på den inre marknaden bidrar till att skapa en starkare och mer sammankopplad digital inre marknad. När det gäller delningsekonomin syftar direktivet om insyn på den inre marknaden till att förhindra att medlemsstater antar oberättigade och oproportionerliga krav för marknadstillträde[12].

---

8 Dialogerna om efterlevnad är strukturerade/strategiska möten med medlemsstaterna som anordnas regelbundet för att utvärdera situationen för integreringen av den inre marknaden i den aktuella medlemsstaten, särskilt med avseende på situationen för införlivandet och pågående överträdelseförfaranden.

9 Se punkten ”Ensure a culture of compliance and smart enforcement to help deliver a true Single Market” i strategin för den inre marknaden, http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en.

10 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden, EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

11 *Se Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpningen av direktiv 2006/123/EG om tjänster på den inre marknaden, om fastställande av ett anmälningsförfarande för tillståndsförfaranden och krav avseende tjänster [...]* (COM(2016) 821).

12 Se *Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Europeisk agenda för delningsekonomin* (COM(2016) 356 final).

1. UTVECKLINGEN 2014–2015

1.1. Användning av anmälningsförfarandet i samband med ”bättre lagstiftning” och för att förbättra konkurrenskraften

Redan i meddelandet *Lagstifta bättre för tillväxt och arbetstillfällen i Europeiska unionen*[13] från 2002 påpekade kommissionen att den förebyggande kontrollmekanism som inrättas genom direktivet om insyn på den inre marknaden bidrar till att förbättra kvaliteten på de nationella föreskrifterna om produkter och informationssamhällets tjänster. Samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna i samband med anmälningsförfarandet syftar till att säkerställa en tydlig rättslig ram för de ekonomiska aktörerna.

Inom ramen för kommissionens handlingsplan för att förenkla och förbättra lagstiftningsmiljön[14] har medlemsstaterna uppmanats att lämna konsekvensanalyser (eller slutsatserna av dem) tillsammans med de anmälda utkasten till tekniska föreskrifter enligt direktivet om insyn på den inre marknaden, om sådana analyser gjorts internt. Genomförandet av dessa konsekvensanalyser uppmuntrar medlemsstaterna att i förväg reflektera över vilket instrument som bör användas, och möjliggör för kommissionen att bättre kontrollera om de åtgärder som föreslås är nödvändiga och proportionerliga. Under rapporteringsperioden lämnade medlemsstaterna in konsekvensanalyser för 356 anmälningar (nästan 25 % av det totala antalet anmälningar). Det innebär en liten ökning jämfört med de föregående två åren, då medlemsstaterna lämnade in 314 konsekvensanalyser för 1 439 anmälningar (ca 22 % av det totala antalet anmälningar).

1.2. Användning av anmälningsförfarandet för att främja ömsesidigt erkännande

Direktivet om insyn på den inre marknaden bidrar till bättre ömsesidigt erkännande. Utvärderingen av nationella föreskrifter innan de antas, mot bakgrund av artiklarna 34–36 i EUF-fördraget och principen om ömsesidigt erkännande, och kommissionens rekommendationer att där så är lämpligt införa en inremarknadsklausul i anmälda utkast till nationella föreskrifter, bidrar till att minska risken för att föreskrifterna skapar lagstiftningshinder för handeln. Denna förebyggande mekanism skulle kunna kompletteras med en korrigeringsmekanism i händelse av att myndigheterna, när de fattar beslut baserade på nationella föreskrifter i enskilda fall, tillämpar principen om ömsesidigt erkännande felaktigt. Rapporten antas därför tillsammans med ”varupaketet”, som innehåller ett uppföljningsinitiativ till strategin för den inre marknaden för att kraftfullt förstärka det ömsesidiga erkännandet på varuområdet. Syftet är att införa en frivillig försäkran om ömsesidigt erkännande som ekonomiska aktörer kan använda samt att underlätta ett smidigt genomförande av principen om ömsesidigt erkännande. Detta bör säkerställa att nationella föreskrifter inte skapar oberättigade handelshinder under hela deras livscykel.

1.3. Förbättringar i anmälningsförfarandet

Ett av målen för direktivet om insyn på den inre marknaden är att i förväg informera de ekonomiska aktörerna, inbegripet små och medelstora företag (SMF), om planerade tekniska föreskrifter i medlemsstaterna så att de ska kunna göra sin röst hörd och i god tid kunna anpassa sin verksamhet till framtida tekniska föreskrifter[15]. Ett stort antal kommentarer på anmälningar har lämnats av berörda parter, vilket visar att denna rätt till insyn används i stor utsträckning och hjälper kommissionen och nationella myndigheter att upptäcka handelshinder.

---

13 Se fotnot 2 ovan.

14 Se fotnot 2 ovan.

15 Se skäl 7 i direktivet om insyn på den inre marknaden.

Som ett led i det kontinuerliga arbetet mot förbättrad insyn och effektivitet tog kommissionen under 2015 fram en ny funktion på webbplatsen TRIS (*Technical Regulation Information System*)[16]. Den nya funktionen infördes i juni 2016 och innebär att alla som använder webbplatsen TRIS kan lämna kommentarer på alla anmälningar under den frysningsperiod som föreskrivs i artikel 6 i direktivet om insyn på den inre marknaden.

Den som lämnar kommentarer kan välja att kommentarerna ska vara konfidentiella och endast tillgängliga för kommissionen. Det nya kommentarverktyget ger också snabb och enkel tillgång till kommentarer från andra berörda parter, förutsatt att de inte har markerats som konfidentiella, vilket ökar deras synlighet även utanför kommissionen.

Alla kommentarer som lämnas in via denna nya mekanism vidarebefordras omedelbart till kommissionens behöriga avdelningar, vilket förbättrar effektiviteten i kommentarsförfarandet. Den som lämnar kommentarer får samtidigt ett automatiskt mottagningsbevis i form av en bekräftelse på att kommentarerna mottagits som skickas via e-post.

1.4. Rättspraxis för direktivet om insyn på den inre marknaden

Under referensperioden utfärdade Europeiska unionens domstol två viktiga domar avseende direktivet om insyn på den inre marknaden som bidrar till att klargöra vissa aspekter av direktivet och tydligare definiera vissa av dess krav.

I mål C-307/13 (Ivansson m.fl.)[17] fastställde domstolen att om tiden för genomförandet av en nationell åtgärd ändras och om ändringen är väsentlig, måste utkastet till tekniska föreskrifter överlämnas till kommissionen i enlighet med vad som anges i tredje stycket i artikel 5.1 i direktivet om insyn på den inre marknaden (”Medlemsstaterna ska [...] till kommissionen överlämna utkastet till teknisk föreskrift ännu en gång om de gör ändringar i det som i väsentlig grad förändrar dess tillämpningsområde, förkortar den tid som ursprungligen tänkts för genomförandet, lägger till specifikationer eller andra krav eller skärper dessa”). Domstolen tillade att underlåtenhet att följa en sådan skyldighet utgör ett förfarandefel vid antagandet av de berörda tekniska föreskrifterna och gör att föreskrifterna inte kan tillämpas och därmed är verkningslösa gentemot enskilda personer.

I mål C-98/14 (Berlington Hungary m.fl.)[18] fastställde domstolen att sådan skattelagstiftning som inte innehåller någon teknisk specifikation eller något annat krav vars iakttagande lagstiftningen syftar till att säkerställa, inte kan betecknas som en ”teknisk föreskrift som är faktiskt tvingande” (artikel 1 f i direktivet om insyn på den inre marknaden) och att begreppet ”teknisk[a] föreskrift[er] som är faktiskt tvingande” inte avser skattebestämmelserna i sig, utan de tekniska specifikationer eller andra krav som är kopplade till dessa bestämmelser.

Domstolen konstaterade också att de bestämmelser i nationell lagstiftning som förbjuder drift av spelautomater utanför kasinon utgör ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1 f i direktivet om insyn på den inre marknaden och att utkasten till dem ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 5.1 första stycket i direktivet om insyn på den inre marknaden. Domstolen fastställde att ”en nationell bestämmelse enligt vilken endast kasinon får organisera vissa slags hasardspel, ska anses utgöra en ’teknisk föreskrift’, i den mening som avses i [artikel 1 f i direktivet om insyn på den inre marknaden], i den mån som den på

---

16 http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/sv/.

17 Ärendet hänsköts till domstolen inom ramen för en begäran om förhandsavgörande om tolkningen av artikel 8.1 tredje stycket i direktiv 98/34/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37) om skyldigheten att underrätta kommissionen om eventuella ändringar av de utkast som enligt direktivet tidigare anmälts till kommissionen som i väsentlig grad förändrar utkastets tillämpningsområde, förkortar den tid som ursprungligen tänkts för genomförandet, lägger till specifikationer eller andra krav eller skärper dessa.

18 Ärendet hänsköts till domstolen inom ramen för en begäran om förhandsavgörande om bland annat tolkningen av artiklarna 1, 8 och 9 i direktiv 98/34/EG. Ärendet gällde föreskrifter om spelautomater.

ett väsentligt sätt kan påverka de i detta sammanhang använda produkternas beskaffenhet eller saluföringen av dem".

Domstolen slog även fast att artiklarna 5 och 6 direktivet om insyn på den inre marknaden, som beskriver stegen i anmälningsförfarandet, "inte [syftar] till att ge enskilda rättigheter, varför en medlemsstats åsidosättande av dessa artiklar enligt unionsrätten inte ger enskilda rätt till ersättning från denna medlemsstat för skada som de lidit till följd av åsidosättandet".

Dessa avgöranden skapade större tydlighet om tolkningen av artiklarna 1, 5 och 6 i direktivet om insyn på den inre marknaden, i synnerhet om anmälan av ändringar av tidigare anmäld lagstiftning, begreppet tekniska föreskrifter och det faktum att åsidosättande av förfaranden inte ger rätt till ersättning. Detta kommer att hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att bättre tillämpa direktivet om insyn på den inre marknaden.

2. TILLÄMPNINGEN AV ANMÄLNINGSFÖRFARANDET

1.5. Ändamålsenlighet: allmän översikt

► <u>Antal anmälningar och berörda sektorer</u>

Från 2014 till 2015 mottog kommissionen 1 382 anmälningar (655 under 2014, 727 under 2015)[19]. Det utgör en liten minskning jämfört med de två föregående åren (1 484 anmälningar).

Antalet anmälningar varierar stort mellan medlemsstaterna, där vissa medlemsstater i genomsnitt gör fler än 50 anmälningar per år och andra gör färre än 10 anmälningar per år. Oavsett om denna stora skillnad delvis kan förklaras av varierande statlig organisation (t.ex. förekomsten av regionala eller lokala myndigheter med föreskrivande befogenheter), bristande medvetenhet eller högre/lägre grad av regleringsverksamhet så skapar den farhågor om att vissa medlemsstater inte helt uppfyller anmälningsskyldigheten. Den kan också förklaras av att vissa av de nationella regleringsmyndigheterna inte tar hänsyn till anmälningsförfarandet i direktivet om insyn på den inre marknaden, i synnerhet frysningsperioden på tre månader, i sin planering av regleringsbesluten.

[19] I siffrorna ingår inte anmälningar från Eftaländer som undertecknat EES-avtalet (Norge, Liechtenstein och Island), Turkiet och Schweiz. Under rapporteringsperioden gjorde dessa länder 85 anmälningar (44 gjordes av Efta-/EES-länderna, 22 av Turkiet och 19 av Schweiz). Se bilaga 3 för närmare information om dessa anmälningar.

Medlemsstater	2014	2015
Österrike	38	43
Belgien	20	20
Bulgarien	6	13
Kroatien	10	4
Cypern	14	3
Tjeckien	26	37
Danmark	29	39
Estland	18	17
Finland	34	37
Frankrike	49	69
Tyskland	50	61
Grekland	7	8
Ungern	24	22
Irland	6	2
Italien	29	20
Lettland	15	21
Litauen	4	8
Luxemburg	2	1
Malta	5	1
Nederländerna	59	44
Polen	25	36
Portugal	7	22
Rumänien	24	17
Slovakien	23	35
Slovenien	8	6
Spanien	21	30
Sverige	38	32
Förenade kungariket	64	79
Totalt	**655**	**727**

Ett samband mellan medlemsstaternas storlek och antalet anmälningar kan konstateras, där de största medlemsstaterna i allmänhet gör fler anmälningar än de små och medelstora. Det kan delvis förklaras med ett större antal regionala och lokala myndigheter som har skyldighet att anmäla sina utkast till tekniska föreskrifter. Det är dock inte alltid fallet: i vissa fall gjorde medelstora medlemsstater fler anmälningar än vissa av de större medlemsstaterna.

Liksom under den föregående rapporteringsperioden hade byggnadssektorn det största antalet anmälningar under denna rapporteringsperiod. Många åtgärder handlade om energieffektivitet i byggnader och betongkonstruktioner, vägbeläggning och material samt brandsäkerhet i byggnader.

Precis som under föregående rapporteringsperiod åtföljdes denna sektor på nytt av anmälningar inom **jordbruksprodukter, fiskeri- och vattenbruksprodukter och andra livsmedel.** Flera åtgärder inom denna kategori rörde livsmedelshygien, sammansättning och märkning av livsmedel och drycker, livsmedelsförpackningar, minimipris för alkoholhaltiga drycker, sammansättning och saluföring av alkoholhaltiga och alkoholfria drycker, kvalitet och ursprungsmärkning.

Ett stort antal anmälningar gjordes också inom **telekommunikationssektorn** (radioutrustning och teleterminalutrustning, radiogränssnitt, maskinvara och programvara för insamling, förvaltning och användning av data som samlats in genom elektroniska system som finns installerade ombord på fordon i den så kallade svarta lådan).

Ett antal anmälningar rörde produkter och tjänster inom **hasardspel**.

Slutligen rörde ett antal anmälningar **miljösektorn** (framför allt förpackningar och förpackningsavfall, återvinningsbara produkter, behandling av biologiskt nedbrytbart avfall) (se bilaga 2.3).

► **Frågor som kommissionen tagit upp i sina reaktioner**

Inom de **icke-harmoniserade områden** som i avsaknad av sekundärrätt faller under artiklarna 34–36 (fri rörlighet för varor) och artiklarna 49 och 56 (etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster) i EUF-fördraget avsåg kommissionen med sina reaktioner att göra medlemsstaterna uppmärksamma på potentiella handelshinder, efter att den hade bedömt om åtgärderna var nödvändiga och proportionerliga i enlighet med domstolens rättspraxis. Kommissionen ville därigenom säkra efterlevnaden av dessa principer och fortsatte dessutom att uppmana medlemsstaterna att införa klausuler om ömsesidigt erkännande i alla utkast till tekniska föreskrifter utanför de harmoniserade områdena.

I de fall de nationella åtgärderna delvis omfattas av **harmoniserade områden** syftade reaktionerna till att säkerställa att de nationella åtgärderna var förenliga med EU:s sekundärrätt.

- Under 2014–2015 anmälde medlemsstaterna 303 (151 under 2014 och 152 under 2015) utkast till tekniska föreskrifter inom **byggområdet**. Dessa utkast avsåg alla typer av byggprodukter, bland annat brokonstruktioner och betongvägar, taktäckning för byggnader med sluttande tak, brandbekämpnings- och räddningsutrustning, värmeisolering, syntetiska fyllnadsmaterial, betongkonstruktioner, elektriska installationer på och i betongkonstruktioner, metallmaterial i kontakt med dricksvatten.

  Kommissionen undersökte särskilt utkast till tekniska föreskrifter om kompletterande tekniska krav eller provningar för byggprodukter som hämmar den fria rörligheten för produkter som är CE-märkta. De anmälda utkasten behandlades huvudsakligen enligt förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG[20].

  Kommissionen undersökte utkast till lagstiftning som förbjuder installation av fossiloljepannor och naturgaspannor i nya byggnader utom olje- och gaspannor som endast använder förnybar energi. Det anmälda utkastet behandlades enligt direktiv 2009/142/EG om gasanordningar (GAD)[21] och direktiv 92/42/EEG om effektivitetskrav för nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle[22].

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG , EUT L 88, 4.4.2011, s. 5-43.

[21] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/142/EG av den 30 november 2009 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen, EUT L 330, 16.12.2009, s. 10-27.

[22] Rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle, EGT L 167, 22.6.1992, s. 17-28.

Tekniska föreskrifter om energieffektivitet hos byggnader bedömdes enligt direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet[23], direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda[24] och direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter[25].

Kommissionen undersökte även lagförslag om krav för kommunikationsutrustning för motorvägar. Det anmälda förslaget undersöktes i enlighet med direktiv 1999/5/EG[26], direktiv 2006/95/EG[27] och direktiv 2004/108/EG[28].

- Under perioden 2014–2015 anmälde medlemsstaterna 266 (133 under 2014 och 133 under 2015) utkast till tekniska föreskrifter inom **jordbruks-, fiskeri- och livsmedelssektorerna**. Dessa utkast handlade bland annat om material som kommer i kontakt med livsmedel, energidrycker, transfetter i livsmedel, vin och spritdrycker, kvalitetsmärkning av livsmedel, djurs välbefinnande samt saluföring av pälsvaror.

  Vissa medlemsstater anmälde utkast till förordningar om inrättande av märkning som sammankopplar kvaliteten hos en produkt med dess ursprung. Dessa anmälningar har undersökts enligt fördragets bestämmelser om fri rörlighet för varor samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel[29].

  Under den aktuella perioden undersökte kommissionen många anmälningar om livsmedelshygien och avgav detaljerade utlåtanden och kommentarer om deras överensstämmelse med förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien[30], förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung[31] och förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel[32].

  Andra anmälningar gällde märkningen av livsmedel, och kommissionen bedömde deras förenlighet med förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av

---

23 Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, EUT L 315, 14.11.2012, s. 1-56.

24 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda, EUT L 153, 18.6.2010, s. 13-35.

25 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter, EUT L 285, 31.10.2009, s. 10-35.

26 Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, EGT L 91, 7.4.1999, s. 10–28.

27 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/95/EG av den 12 december 2006 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser, EUT L 374, 27.12.2006, s. 10–19.

28 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/108/EG av den 15 december 2004 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet och om upphävande av direktiv 89/336/EEG, EUT L 390, 31.12.2004, s. 24–37.

29 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, EUT L 343, 14.12.2012, s. 1–29.

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, EUT L 139, 30.4.2004, s. 1–54.

31 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung, EUT L 139, 30.4.2004, s. 55–205.

32 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, EUT L 139, 30.4.2004, s. 206–320.

livsmedelsinformation till konsumenterna,[33]i synnerhet med bestämmelserna om näringsdeklaration eller andra sektorsspecifika bestämmelser om information till konsumenter[34].

- Inom **sektorn för informationssamhällets tjänster** gjordes 69 anmälningar (25 under 2014 och 44 under 2015). Flera anmälningar gjordes på området för hasardspel, medan andra gällde bland annat upphovsrätten i den digitala miljön, audiovisuella medietjänster på begäran, elektronisk handel, elektroniska signaturer och andra betrodda tjänster.
- Inom den **metrologiska** sektorn gjordes 67 anmälningar (37 under 2014 och 30 under 2015). Dessa utkast handlade om olika typer av mätinstrument, såsom gas-, el- och värmemätare samt taxametrar och refraktometrar, och föreskrev särskilda krav som dessa instrument måste uppfylla. Anmälningarna om gas-, el- och värmemätare samt taxametrar analyserades huvudsakligen enligt direktiv 2004/22/EG om mätinstrument[35]. Det nya var projekt för system med smarta mätare, som också omfattas av direktiv 2004/22/EG och är ganska komplexa, eftersom det krävs att man kombinerar maskinteknik med IT och kommunikation, skydd av personuppgifter och säkerhetsaspekter.
- Inom den **kemiska** sektorn mottog kommissionen 69 anmälningar (33 under 2014 och 36 under 2015). Merparten av anmälningarna rörde biocidprodukter, gödningsmedel, växtskyddsmedel och produkter som omfattas av tillämpningsområdet för Reach, och undersöktes i huvudsak enligt förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)[36], förordningen om biocidprodukter[37] och förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden[38].
- Inom **miljösektorn** undersökte kommissionen 86 utkast till föreskrifter (42 under 2014 och 44 under 2015). Vissa anmälda utkast rörde förpackningsavfall och innebar problem med förenligheten med både harmoniserad EU-lagstiftning, särskilt

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004, EUT L 304, 22.11.2011, s. 18–63.

[34] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000, EUT L 354, 28.12.2013, s. 1–21.

[35] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/22/EG av den 31 mars 2004 om mätinstrument, EUT L 135, 30.4.2004, s. 1–80.

[36] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, EUT L 396, 30.12.2006, s. 1–849.

[37] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, EUT L 167, 27.6.2012, s. 1–123.

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, EUT L 309, 24.11.2009, s. 1–50.

direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall[39] (till exempel när det gäller kraven på förbud mot tunna plastbärkassar), och artiklarna 34–36 i EUF-fördraget, i fråga om icke-harmoniserade aspekter (t.ex. när det gäller klausulen om ömsesidigt erkännande eller nationella standarder för användning av engångsplastpåsar eller engångskoppar, engångsglas och engångstallrikar av plast).

Anmälningsförfarandet har också gjort det möjligt för kommissionen att ingripa inom de sektorer där harmonisering hade planerats eller redan pågick på EU-nivå, vilket därmed har förhindrat medlemsstaterna från att införa olika nationella åtgärder. I enlighet med artikel 6.3 och 6.4 i direktivet om insyn på den inre marknaden har kommissionen begärt att den anmälande medlemsstaten ska skjuta upp antagandet av anmälda lagförslag i tolv månader från anmälningsdatumet inom följande områden: elektroniska signaturer, elektronisk arkivering, elektroniskt registrerade försändelser, elektronisk tidsstämpling och certifieringstjänster (anmälningar nr 2013/584/B och 2013/585/B) samt krav för mjölk och mjölkprodukter, glass samt ätliga fetter och oljor (anmälan nr 2015/169/CZ).

Direktivet om insyn på den inre marknaden bidrar till att förhindra en splittring av den inre marknaden inom områden där harmonisering planerats eller pågår och syftar till att ge större säkerhet och stabilitet åt den rättsliga ramen till förmån för de ekonomiska aktörerna.

► Positiva exempel som visar på inverkan av direktivet om insyn på den inre marknaden

- År 2014 utfärdade kommissionen ett detaljerat utlåtande om en italiensk anmälan om en regional logotyp som kopplar samman ursprunget för ett stort antal olika produkter med deras kvalitet. Kommissionen ansåg att denna åtgärd skulle ha stridit mot artikel 34 i EUF-fördraget eftersom den skulle ha kunnat uppmuntra konsumenter till att köpa inhemska produkter på bekostnad av importerade. Efter en dialog undanröjde de italienska myndigheterna hindret genom att ta bort hänvisningen till ursprunget för de produkter som omfattades av det anmälda utkastet.
- År 2014 anmälde Ungern ett förslag till åtgärd om att inrätta inspektioner för att säkerställa att aktörer har betalat moms på vinprodukter utan geografisk beteckning som saluförs i Ungern. Dessa inspektioner skulle omfattats av en avgift. Kommissionen utfärdade ett detaljerat utlåtande där den hävdade att betalning av inspektionsavgift för moms stred mot förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter[40]. Efter att de ungerska myndigheterna hade antagit åtgärden inledde kommissionen en undersökning som avslutades när den berörda åtgärden upphörde att gälla från och med den 31 juli 2017 (på grund av att de ungerska myndigheterna inte förlängde den). Anmälningsförfarandet visade sig på så sätt vara till nytta för att identifiera ett handelshinder som slutligen togs bort på grund av en undersökning.
- Under 2015 anmälde de franska myndigheterna ett förslag till åtgärd för att ta fram en logotyp som skulle användas för industri- och hantverksprodukter som skyddades av geografiska beteckningar. Kommissionen utfärdade ett detaljerat utlåtande med hänvisning till att fastställandet av en logotyp som bestod av en blå och röd kontur runt bokstäverna ”IG” (*indication géographique – geographical indication*)

[39] Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, EGT L 365, 31.12.1994, s. 10–23.

[40] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, EUT L 347, 20.12.2013, s. 671-854.

tillsammans med ordet ”FRANCE” skulle kunna utgöra en åtgärd med motsvarande verkan enligt artikel 34 i EUF-fördraget. Framför allt ansåg kommissionen att denna logotyp, som framhöll det franska ursprunget för de berörda produkterna, skulle gå utöver målsättningen att bestyrka det specifika lokala eller regionala ursprunget för produkten och därför skulle kunna uppmuntra konsumenterna att köpa produkter med denna logotyp på bekostnad av produkter från andra medlemsstater. De franska myndigheterna accepterade dessa invändningar och ändrade utkastet till logotyp på ett sätt som kommissionen betraktade som godtagbart.

- År 2015 anmälde Frankrike ett utkast till teknisk föreskrift som fastställde den förväntade funktionen hos personlig skyddsutrustning som används för att skydda operatörer och arbetare mot syntetiska växtskyddsprodukter och föreslog lämpliga provningsförfaranden. Kommissionen utfärdade ett detaljerat utlåtande i vilket den uttryckte sina farhågor om klausulen om ömsesidigt erkännande i det anmälda utkastet. Enligt det anmälda utkastet kunde andra metoder användas för att visa att skyddskläder uppfyller de grundläggande hälso-och säkerhetskraven i rådets direktiv 89/686/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning[41] (nedan kallat *direktivet om personlig skyddsutrustning*), under förutsättning att metoderna garanterade samma skyddsnivå för operatörer och arbetstagare som de provningsförhållanden och informationskrav som beskrevs i det franska utkastet. Kommissionen ansåg att denna bestämmelse i praktiken gjorde provningsförhållandena och informationskraven i den anmälda texten obligatoriska, i strid med artikel 4.1 i direktivet om personlig skyddsutrustning: ”Medlemsstaterna får inte begränsa, hindra eller förbjuda utsläppande på marknaden av personliga skyddsutrustningar eller komponenter till dem om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv och om de bär CE-märkning, vilket anger att de överensstämmer med alla bestämmelser i detta direktiv, inbegripet certifieringsförfarandena i kapitel II”. Mot denna bakgrund ändrade de franska myndigheterna texten för att bemöta de farhågor som kommissionen uttryckte.
- Under 2014 anmälde Förenade kungariket ett utkast enligt vilket kommunikationsutrustning för motorvägar skulle behöva uppfylla lågspänningsdirektivet[42], direktivet för radioutrustning och teleterminalutrustning[43] och direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet[44], och dessutom vara förenligt med ett antal harmoniserade frivilliga standarder. Kommissionen utfärdade ett detaljerat utlåtande som erinrade om att de produkter som omfattas av särskild harmoniseringslagstiftning på EU-nivå som föreskriver CE-märkning (t.ex. lågspänningsdirektivet, direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet och direktivet för radioutrustning och teleterminalutrustning) ska uppfylla kraven i denna lagstiftning och inte omfattas av bestämmelser i det anmälda utkastet som reglerar samma risker. Förenade kungariket ändrade sitt utkast genom att ta bort alla krav på att följa frivilliga harmoniserade standarder enligt direktiven om CE-märkning i hela det anmälda utkastet.

---

41 Rådets direktiv 89/686/EEG av den 21 december 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning, EGT L 399, 30.12.1989, s. 18–38.

42 Europarlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning, EUT L 96, 29.3.2014, s. 357–374.

43 Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, EGT L 91, 7.4.1999, s. 10–28.

44 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/108/EG av den 15 december 2004 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet och om upphävande av direktiv 89/336/EEG, EUT L 390, 31.12.2004, s. 24–37.

► De vanligaste undanröjda hindren

Ett av syftena med direktivet om insyn på den inre marknaden är att möjliggöra identifiering av områden med återkommande hinder för den fria rörligheten för varor och för friheten att tillhandahålla informationssamhällets tjänster samt att påvisa behov av harmonisering i syfte att säkerställa en smidigt fungerande inre marknad[45].

I samband med detta identifierade kommissionen under den analyserade perioden flera återkommande hinder i de anmälda lagförslagen, varav de mest relevanta anges nedan.

Klausuler om ömsesidigt erkännande

Kommissionen reagerade ofta på anmälningar av utkast till tekniska föreskrifter som inte innehöll någon klausul om ömsesidigt erkännande eller som inte hade utarbetats i enlighet med vad som anges i *Kommissionens tolkningsmeddelande att underlätta varors tillträde till en annan medlemsstats marknad: ömsesidigt erkännande i praktiken* (2003/C 265/02). Vissa medlemsstater motiverade avsaknaden av en klausul om ömsesidigt erkännande i utkasten med att det fanns en allmän klausul om ömsesidigt erkännande i den grundläggande lagstiftningen. I de fallen rekommenderade kommissionen de anmälande medlemsstaterna att de anmälda utkasten ändå skulle innehålla en direkt hänvisning till klausulen om ömsesidigt erkännande i den grundläggande lagstiftningen för att säkerställa en nödvändig rättslig säkerhet för företagen.

Olämplig teknik för utformning av lagstiftning – upprepning av bestämmelserna i EU-förordningar

En av de vanligaste frågorna som kommissionen hanterade i de detaljerade utlåtanden som utfärdades på grundval av EU-bestämmelser på området för livsmedelshygien rörde en praxis som innebar att det anmälda utkastet till teknisk föreskrift upprepade, ofta bara delvis och på ett ofullständigt sätt, de bestämmelser som fastställdes i de tillämpliga EU-förordningarna. Enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har en förordning allmän giltighet och är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat (artikel 288 i EUF-fördraget). Medlemsstaterna får därför inte fastställa regler för det område som omfattas av direkt tillämplig EU-lagstiftning, inte ens sådana som är identiska, eftersom de skulle undergräva en korrekt tillämpning av unionsrätten och leda till osäkerhet om den fullständiga tillämpningen av den relevanta EU-lagstiftningen.

Felaktig tillämpning av undantagen i förordningarna om livsmedelshygien

Flera potentiella överträdelser har också konstaterats i samband med de anmälande medlemsstaternas genomförande av de undantag och flexibilitetsklausuler som finns i de tre förordningarna (t.ex. artikel 1.3 och 1.5 samt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung). Medlemsstaterna har felaktigt genomfört eller gått längre än vad som är tillåtet enligt dessa undantag.

Omotiverade hinder som rör informationssamhällets tjänster

På området för informationssamhällets tjänster identifierades återkommande problem i anmälda utkast om hasardspel. Dessa ledde till utfärdandet av 14 detaljerade utlåtanden (6 under 2014 och 8 under 2015). De huvudsakliga skälen för utlåtandena gällde oberättigade

[45] Se skäl 15 i direktivet om insyn på den inre marknaden.

eller oproportionerliga begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster och etableringsfriheten enligt artiklarna 49 och 56 i EUF-fördraget. Exempelvis har kommissionen framfört synpunkter när det gäller villkoren för att bevilja monopol och licenser för spelaktörer, etableringskraven för tjänsteleverantören eller dess IKT-infrastruktur i en viss medlemsstat, eller när det gäller blockering av webbplatser.

Andra återkommande frågor i de detaljerade utlåtandena om hasardspel rörde efterlevnaden av dataskyddsdirektivet 95/46/EG, restriktioner för den fria rörligheten för varor (artiklarna 34–36 I EUF-fördraget) och överträdelse av produktrelaterad sekundärlagstiftning såsom förordning (EG) nr 765/2008 om saluföring av produkter, ackreditering och marknadskontroll, maskindirektivet 2006/42/EG, direktiv 1999/5/EG om radioutrustning och teleterminalutrustning, direktiv 2014/30/EU om elektromagnetisk kompatibilitet och lågspänningsdirektivet 2014/35/EU. Kommissionen uttryckte till exempel farhågor beträffande krav på CE-märkning, bedömningar gjorda av organ för bedömning av överensstämmelse och icke-erkännande av utländska organ för bedömning av överensstämmelse.

Standarder – göra dem obligatoriska, kräva kompletterande provningsmetoder

En annan återkommande fråga är en praxis där man i den nationella lagstiftningen försöker göra frivilliga europeiska harmoniserade standarder obligatoriska genom att föra in dem i den nationella lagstiftningen.

I detta sammanhang är enligt direktiven enligt den nya metoden endast *väsentliga krav* som anges i harmoniseringsdirektiven obligatoriska. Europeiska harmoniserade standarder är ett av sätten för att garantera presumtionen om överensstämmelse med de obligatoriska väsentliga kraven och de bör därför vara frivilliga.

Denna praxis i medlemsstaterna skulle medföra handelshinder på den inre marknaden, eftersom produkter som uppfyller de väsentliga kraven i direktiven enligt den nya metoden men som inte överensstämmer med de europeiska harmoniserade standarderna inte fritt skulle kunna omsättas i den aktuella medlemsstaten.

Vissa medlemsstater har dessutom försökt att utveckla och kräva kompletterande (icke-standardiserade) provningsmetoder utöver de som föreskrivs genom harmoniserade standarder trots att medlemsstaterna inte kan ålägga nationella metoder mot bakgrund av domstolens rättspraxis och primär och sekundär unionslagstiftning. Nationella (även frivilliga) förfaranden som är knutna till kontroll/provning av egenskaper som inte harmoniseras i de harmoniserade standarderna är därför inte tillåtna.

Samtliga ovannämnda återkommande metoder har diskuterats med medlemsstaterna inom ramen för den ständiga kommittén för tekniska föreskrifter, som sammanträder två gånger per år. Dessa återkommande metoder kommer även att behandlas inom ramen för bilaterala möten om efterlevnad med medlemsstaterna.

► **Reaktioner**

Direktivet om insyn på den inre marknaden möjliggör att ett formellt och strukturerat informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen samt mellan medlemsstaterna sinsemellan kan äga rum vid bedömningen av anmälda utkast. Intensiteten i informationsutbytet framgår av det stora antal reaktioner på anmälningarna som kommissionen och medlemsstaterna har skickat och av svaren från de anmälande medlemsstaterna och de efterföljande utbytena av meddelanden. Tack vare informationsutbytet får medlemsstaterna också möjlighet att fastställa i vilken utsträckning de

anmälda utkasten är förenliga med unionslagstiftningen. Vid behov ska kommissionen även ha möten på expertnivå med företrädare för medlemsstaterna för att klargöra kvarstående frågor. Kommissionen kan också begära att medlemsstaterna lämnar kompletterande information för att klargöra omfattningen av de tekniska föreskrifter som anmälts.

Intensiteten i denna dialog framgår av tabellen nedan, som visar antalet anmälningar per medlemsstat för varje år under den undersökta perioden och de kommentarer och detaljerade utlåtanden som kommissionen utfärdat för anmälningarna[46].

Medlemsstater	**2014**			**2015**		
	Anmälningar	**Kommentarer**	**D.u.**	**Anmälningar**	**Kommentarer**	**D.u.**
Österrike	38	10	2	43	14	1
Belgien	20	3	2	20	1	2
Bulgarien	6	0	1	13	1	4
Kroatien	10	2	1	4	2	0
Cypern	14	5	2	3	1	0
Tjeckien	26	4	0	37	11	6
Danmark	29	6	3	39	5	4
Estland	18	9	0	17	3	2
Finland	34	2	1	37	13	2
Frankrike	49	15	5	69	8	15
Tyskland	50	6	5	61	7	4
Grekland	7	3	0	8	3	3
Ungern	24	10	5	22	5	3
Irland	6	2	1	2	0	1
Italien	29	7	4	20	2	4
Lettland	15	2	2	21	3	2
Litauen	4	3	7	8	1	9
Luxemburg	2	0	0	1	0	0
Malta	5	3	1	1	1	0
Nederländerna	59	11	0	44	5	2
Polen	25	3	3	36	8	2
Portugal	7	4	2	22	4	3
Rumänien	24	11	3	17	9	2
Slovakien	23	7	2	35	9	2
Slovenien	8	1	2	6	1	1
Spanien	21	9	3	30	8	4
Sverige	38	6	1	32	6	0
Förenade kungariket	64	9	4	79	10	4
Totalt	**655**	**153**	**62**	**727**	**141**	**82**

Under den undersökta perioden utfärdade kommissionen 141 detaljerade utlåtanden (60 från 2014 och 81 från 2015), vilket motsvarar 10,2 % av det totala antalet utkast som anmälts av medlemsstaterna under rapporteringsperioden. Denna siffra visar en minskning med 10 % när

[46] I tabellen används en annan metod än i övriga delar av rapporten för beräkningen av antalet detaljerade utlåtanden och kommentarer från kommissionen. I de övriga delarna av rapporten avses de detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdades under den aktuella tidsperioden (2014 och 2015) medan tabellen visar detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdades för de anmälningar som gjordes under 2014 och 2015. Tabellen omfattar därför detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdades i början av 2016 för anmälningar gjorda i slutet av 2015. Tabellen omfattar av samma skäl inte detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdades i början av 2014 för anmälningar gjorda i slutet av 2013.

det gäller antalet detaljerade utlåtanden från kommissionen jämfört med de två föregående åren. Medlemsstaterna å sin sida utfärdade 131 detaljerade utlåtanden (64 från 2014 och 67 från 2015), vilket motsvarar en minskning jämfört med de två föregående åren (157 detaljerade utlåtanden). Av de 589 kommentarer som utfärdades under rapporteringsperioden (634 hade utfärdats under de två föregående åren) utfärdades 352 av kommissionen (161 under 2014 och 191 under 2015) och 237 av medlemsstaterna (112 under 2014 och 125 avseende anmälningar från 2015) (se bilagorna 2.4 och 2.6).

Tabellen nedan visar antal reaktioner (kommentarer och detaljerade utlåtandena) som utfärdats av varje medlemsstat under rapporteringsperioden. Siffrorna i tabellen ger vissa indikationer om medlemsstaternas medverkan i den dialog som anmälningarna leder till och om de specifika intressena hos vissa medlemsstater vars reaktioner är mer koncentrerade till vissa sektorer. Frankrike, Förenade kungariket, Italien, Polen, Spanien, Tyskland och Österrike hör till de mest aktiva medlemsstaterna. En analys av reaktionerna per medlemsstat och per sektor visar på ett särskilt intresse i Frankrike, Italien, Slovakien, Spanien och Österrike för jordbruk, fiske och livsmedel, medan telekomsektorn dominerar i Tyskland och mekaniksektorn gör det i Polen. I Malta är reaktionerna flest när det gäller hem- och fritidsutrustning (detta är främst kopplat till spelautomater).

	Byggverksamhet	Jordbruk, fiske och livsmedel	Transporter	Energi, mineraler, trä	Telekom	Mekanik	98/48/EG Tjänster	Miljö	Hem- och fritidsutrustning	Läkemedel och kosmetika	Kemikalier	Varor och övrigt Produkter	Hälsovård, medicinsk utrustning
Österrike	2	10	1	1	0	5	1	3	3	2	2	1	0
Belgien	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulgarien	2	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	5	0
Kroatien	0	4	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Tjeckien	0	8	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0
Danmark	0	4	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Estland	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Finland	0	2	0	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Frankrike	3	9	0	3	0	4	1	1	0	1	1	2	0
Tyskland	4	4	1	0	35	2	0	0	0	8	0	2	0
Grekland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0
Ungern	0	8	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2	0
Irland	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Italien	0	11	2	0	2	1	0	1	0	0	2	6	0
Litauen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0
Malta	0	0	0	0	0	0	1	0	10	0	0	0	0
Nederländerna	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0
Polen	6	5	1	0	0	10	0	2	0	0	3	8	0
Portugal	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	5	0
Rumänien	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	5	0
Slovakien	0	13	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0
Slovenien	0	8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Spanien	3	25	0	1	0	0	0	1	0	0	0	7	0
Sverige	1	3	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Förenade kungariket	2	4	0	1	0	1	0	4	0	1	2	6	0

Tack vare tillgången till anmälningar och meddelanden som utbyts inom ramen för dialogerna kan medlemsstaterna använda direktivet om insyn på den inre marknaden som ett verktyg för

benchmarking. Det gör det möjligt för dem att utnyttja idéer från sina partner för att lösa gemensamma problem när det gäller tekniska föreskrifter och för att avgöra om ett utkast till teknisk föreskrift skulle strida mot EU-lagstiftningen.

I tre fall uppmanade kommissionen de berörda medlemsstaterna att skjuta upp antagandet av de anmälda föreskrifterna ett år räknat från den dag de inkom, på grund av EU:s pågående harmoniseringsarbete inom det aktuella området (se bilaga 2.5).

1.6. Tillämpning av det brådskande förfarandet

Av totalt 1 382 anmälningar ingav medlemsstaterna i 76 fall (40 under 2014 och 36 under 2015) en begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet för anmälda utkast. Kommissionen bekräftade de strikta villkor som krävs enligt direktivet om insyn på den inre marknaden för att tillämpa det brådskande förfarandet, nämligen allvarliga och oförutsebara omständigheter, särskilt rörande skyddet av människors hälsa och säkerhet. Begäran om att tillämpa det brådskande förfarandet avslogs därför i de fall motiveringen inte var tillräckligt underbyggd eller byggde på rent ekonomiska grunder eller nationella administrativa dröjsmål samt i fall där inga oförutsebara omständigheter konstaterades. Det brådskande förfarandet ansågs vara motiverat i 60 fall (29 under 2014 och 31 under 2015), särskilt när det gällde psykotropa ämnen, bekämpning av narkotika, läkemedel, kampen mot terrorism, skjutvapen, bekämpningsmedel, infektion hos bin, förbud mot produkter som är skadliga för hälsan och fyrverkerier (se bilaga 2.7).

1.7. Anmälan av skattemässiga eller finansiella stimulansåtgärder

Enligt direktivet om insyn på den inre marknaden ska medlemsstaterna anmäla skattemässiga och ekonomiska incitament, dvs. tekniska föreskrifter som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna eller tjänsterna, och främja efterlevnaden av dessa tekniska föreskrifter. De specifika egenskaperna hos sådana tekniska föreskrifter är att frysningsperioden inte tillämpas.

Under perioden 2014–2015 anmälde medlemsstaterna 70 utkast till förordningar som ”skattemässiga eller finansiella åtgärder” (35 under 2014 och 35 under 2015). Kommissionen har noterat att den nationella lagstiftningen ofta är felaktigt klassificerad som ”skattemässig eller finansiell åtgärd" i den betydelse som avses i direktivet om insyn på den inre marknaden när den innehåller skattemässiga eller finansiella åtgärder men inte stimulansåtgärden för att uppfylla kraven i sådana tekniska föreskrifter. I syfte att hjälpa medlemsstaterna att korrekt klassificera dessa tekniska föreskrifter lämnade kommissionen riktlinjer till medlemsstaterna för definitionen och anmälan av ”skattemässiga eller finansiella åtgärder” vid tillämpningen av direktivet om insyn på den inre marknaden.

1.8. Uppföljning av kommissionens reaktioner

Enligt artikel 6.2 i direktivet om insyn på den inre marknaden måste medlemsstaterna rapportera om vilka åtgärder de avser att vidta som svar på ett detaljerat utlåtande.

Under 2014–2015 var förhållandet mellan antalet svar från medlemsstaterna och antalet detaljerade utlåtanden från kommissionen tillfredsställande men kunde förbättras ytterligare (i genomsnitt 79 % för perioden). Antalet helt tillfredsställande svar var i linje med de två föregående åren (56 % i genomsnitt under perioden 2014–2015 jämfört med 54 % under perioden 2012–2013) (se bilaga 2.8).

Under den undersökta perioden återkallade medlemsstaterna 43 utkast till tekniska föreskrifter. I 12 fall (7 under 2014 och 5 under 2015) skedde återkallandet efter en reaktion (detaljerat utlåtande eller kommentarer) från kommissionen. Orsakerna till dessa återkallanden har bland annat varit att den anmälande medlemsstaten infört väsentliga

ändringar i utkastet till teknisk föreskrift, vilket kräver en ny anmälan (artikel 5.1 i direktivet om insyn på den inre marknaden), eller enbart ett beslut av de nationella myndigheterna att inte gå vidare med antagandet av utkastet till teknisk föreskrift.

För andra anmälda förslag till tekniska föreskrifter pågår dialogen fortfarande.

1.9. Uppföljning av anmälningsförfarandet

I alla andra fall där de eventuella överträdelserna av EU:s lagstiftning om den inre marknaden inte helt har avlägsnats inom ramen för anmälningsförfarandet genomförde kommissionen kompletterande undersökningar som i vissa fall så småningom ledde till dialoger före inledande av överträdelseförfaranden (så kallade EU Pilot-förfaranden) och, i vissa fall, till överträdelseförfaranden (artikel 258 i EUF-fördraget) om frågor såsom sockerhalt i sylt och marmelad samt användning av den reserverade beteckningen ”marmelad”, kvalitet och insyn i leveranskedjan för jungfruolja, vin och spritdrycker, märkning av nötkött inom ramen för ett regionalt kvalitetssystem, onlinespel, bränslekvalitet, gasapparater, säkerheten hos vägräcken samt förpackningar och förpackningsavfall.

Under den berörda perioden inledde kommissionen också EU Pilot-ärenden och där så krävdes överträdelseförfaranden om bland annat åsidosättande av skyldigheter enligt direktivet om insyn på den inre marknaden. I alla dessa fall gjorde kommissionen de nationella myndigheterna uppmärksamma på deras skyldighet att anmäla och att respektera den frysningsperiod som anges i artikel 6.2 i direktivet om insyn på den inre marknaden. Kommissionen erinrade om att domstolen slagit fast att antagandet av tekniska föreskrifter i strid med anmälningsskyldigheten ”utgör ett väsentligt förfarandefel av den arten att det kan medföra att de tekniska föreskrifterna i fråga inte får tillämpas på enskilda”. Följaktligen kan enskilda vända sig till en nationell domstol ”på vilken det ankommer att vägra att tillämpa en nationell teknisk föreskrift som inte har anmälts i enlighet med direktivet” (mål C-194/94, CIA Security International, punkterna 44, 48 och 54; mål C-226/97, Lemmens, punkt 33; mål C-303/04, Lidl Italia, punkterna 23, 24).

1.10. Strukturerat informationsutbyte med medlemsstaterna

De återkommande sammanträdena i kommittén för direktivet om insyn på den inre marknaden gav tillfälle att utbyta synpunkter om frågor av allmänt intresse och även om vissa aspekter av anmälningsförfarandet.

När det gäller tekniska föreskrifter rörde diskussionerna i synnerhet det brådskande förfarandet enligt direktivet om insyn på den inre marknaden, tillgången till kommissionens handlingar enligt förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar[47] och konfidentiella anmälningar, medlemsstaternas skyldighet att meddela kommissionen om en anmäld teknisk föreskrifts slutliga text samt hur domstolens rättspraxis har utvecklats när det gäller direktivet om insyn på den inre marknaden.

På begäran från medlemsstaterna och på kommissionens initiativ för att klargöra vissa återkommande hinder och ny lagstiftning genomförde kommissionen presentationer om anmälningsförfarandet för Schweiz och EES-anmälningar, om tekniska föreskrifter på området psykoaktiva ämnen, om förslaget till förordning om elektronisk identifiering och

[47] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT L 145, 31.5.2001, s. 43-48.

betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden, om förhållandet mellan Reach och direktivet om insyn på den inre marknaden, om frågor som rör undantaget för radio- och tv-sändningar i direktivet om insyn på den inre marknaden, om klausulen om ömsesidigt erkännande och artiklarna 34–36 i EUF-fördraget, om direktivet om bränslekvalitet[48], om livsmedelshygienpaketet[49], om direktivet om förpackningar och förpackningsavfall[50], och om anmälningsförfarandet enligt förordning (EU) nr 1169/2011[51].

Flera medlemsstater genomförde presentationer om sin bästa praxis för anmälningar enligt direktivet om insyn på den inre marknaden.

Seminarier anordnades också i flera medlemsstater, vilket möjliggjorde en direkt dialog mellan kommissionen och de nationella myndigheter som deltar i anmälningsförfarandet och bidrog till att öka de nationella myndigheternas kunskap om anmälningsförfarandets tekniska aspekter.

Kommissionen har infört presentationer om tillämpningen av direktivet om insyn på den inre marknaden på dagordningarna för de dialogmöten om efterlevnad som genomförs enligt åtagandet i strategin för den inre marknaden.

1.11. Ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats enligt direktivet om insyn på den inre marknaden

Under perioden 2014–2015 tog kommissionen emot 236 ansökningar om tillgång till handlingar som utfärdats inom ramen för direktivet om insyn på den inre marknaden (98 under 2014 och 138 under 2015). Merparten av dem gällde detaljerade utlåtanden och kommentarer från kommissionen. I 68 av fallen beviljades tillgång till de begärda handlingarna. I övriga fall avslogs tillgång till handlingar helt eller delvis samtidigt som dialogen med medlemsstaterna för att undanröja potentiella hinder för handel pågick.

1.12. Öppenhet

Öppenhet är ett grundläggande inslag i anmälningsförfarandet. Den offentliga webbplatsen TRIS är det fönster som säkerställer att berörda parter fortlöpande informeras om alla utkast till tekniska föreskrifter som utarbetas av medlemsstaterna och att en dialog förs mellan berörda parter och kommissionens avdelningar, tack vare den nya kommentarsfunktionen som beskrivs i punkt 1.3.

---

48 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensin, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG, EUT L 140, 5.6.2009, s. 88–113.

49 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien, EUT L 139, 30.4.2004, s. 1-54; Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung, EUT L 139, 30.4.2004, s. 55-205; Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, EUT L 139, 30.4.2004, s. 206.

50 Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, EGT L 365, 31.12.1994, s. 10–23.

51 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 Text av betydelse för EES, EUT L 304, 22.11.2011, s. 18-63.

Att den offentliga webbplatsen TRIS har varit framgångsrik bekräftas av följande siffror:

- I slutet av 2015 fanns 5 196 prenumeranter på TRIS-sändlistan jämfört med 4 441 år 2013, vilket är en ökning med 17 % under den tvååriga rapporteringsperioden.
- Under den undersökta perioden gjordes 244 736 sökningar på den offentliga webbplatsen TRIS jämfört med 177 147 sökningar under perioden 2012–2013, vilket är en ökning på 38 %.
- Även användningen av anmälningarna har ökat, från 869 791 besök under 2013 till 1 203 299 i slutet av 2015, vilket är en specifik ökning på 38 %.

3. SLUTSATS

Under perioden 2014–2015 bekräftades åter nyttan av förfarandet när det gäller öppenhet, administrativt samarbete och förebyggande av tekniska hinder på den inre marknaden.

Den förebyggande strategi och den nätverksstrategi som kännetecknar anmälningsförfarandet har minskat risken för att nationell regleringsverksamhet genomförs på ett sätt som skulle skapa tekniska hinder för den fria rörligheten för varor på en inre marknad som utvecklas snabbt men vars potential ännu inte utnyttjas till fullo.

Det finns fortfarande utrymme för förbättringar i tillämpningen av förfarandet, dvs. när det gäller antalet anmälningar från vissa medlemsstater och deras efterlevnad av anmälningsskyldigheten. Ett större antal anmälningar och ett mer aktivt deltagande från medlemsstaterna i förfarandet skulle bidra till att förhindra nya tekniska hinder och till att identifiera systemrelaterade problem i varje medlemsstat och i hela EU. Det skulle bidra till dialogen med kommissionen och underlätta ett mer målinriktat och effektivt tillvägagångssätt när det gäller hinder för handeln inom EU.

Det stora antalet detaljerade utlåtanden och kommentarer som utfärdats under rapporteringsperioden visar att det finns en ökande risk för splittring av den inre marknaden för varor. I genomsnitt besvarades 79 % av de detaljerade utlåtandena från kommissionen under perioden av de berörda medlemsstaterna, och dialoger följde för att undanröja alla oförenligheter med unionsrätten och därmed undvika överträdelseförfaranden.

Hur betydelsefullt direktivet om insyn på den inre marknaden är framgår av det stora intresset från berörda parter för anmälningsförfarandet, vilket också konstaterats i bland annat Refit-plattformens yttrande om direktivet[52]. Detta växande intresse speglar de insatser som gjorts för att förbättra öppenheten och effektiviteten på den offentliga webbplatsen TRIS.

Anmälningsförfarandet har också visat sig vara användbart när det gäller att identifiera områden där harmonisering på EU-nivå skulle kunna vara ett alternativ.

Vid tillämpningen av direktivet om insyn på den inre marknaden kommer kommissionen att fortsätta att bevaka principerna om bättre lagstiftning och behovet av att bevara en gynnsam miljö för EU-ekonomins konkurrenskraft. Anmälda utkast kommer även i fortsättningen att finnas tillgängliga elektroniskt, kostnadsfritt och på EU:s alla officiella språk, vilket ger de ekonomiska aktörerna och andra berörda parter möjlighet att lämna synpunkter på dem.

[52] https://ec.europa.eu/info/files/refit-platform-recommendations-internal-market-xii6a-single-market-transparency-directive_en

Fortsatta ansträngningar kommer att göras för att skapa en tydlig rättslig ram för de ekonomiska aktörerna i syfte att öka de europeiska företagens konkurrenskraft inom och utanför EU, med beaktande av kopplingen mellan anmälningsförfarandet och det förfarande som inrättats genom WTO-överenskommelsen om tekniska handelshinder. För att målen med direktivet om insyn på den inre marknaden till fullo ska kunna uppnås är det av avgörande betydelse att direktivet fortsätter att främjas, liksom att kopplingen mellan uppföljning och lagstiftningsåtgärder stärks.